

Σε τι χρησιμεύει η δημοκρατία

Εκθεση ιδεών και πάλι σε όλες τις πτέρυγες της Βουλής. Θέμα της έκθεσης: «Σε τι χρησιμεύει η δημοκρατία», άλλως, «γιατί θεωρείτε ότι η δημοκρατία είναι το καλύτερο από τα χειρότερα πολιτεύματα». Κύριε Τζαμζή, ναι, εσείς με το πυκνό μαλλί εκεί στο βάθος, απαντήσεις του τύπου «η δημοκρατία είναι χρήσιμη διότι δίνει θέσεις εργασίας στους βουλευτές», σας το έχω εξηγήσει χίλιες φορές δεν θα γίνουν δεκτές. Κύριε Μιχελογιαννάκη, σας παρακαλώ, το «ανδρός πεσούσης πας ανήρ ανδρεύεται» δεν ταιριάζει στην περίπτωση. Βρείτε άλλο ρητό, όπως «μηδέν φάγαν» ή κάτι ευπρεπέστερο. Οχι, κύριε Ταμύλο, η συγγραφή έκθεσης ιδεών δεν αμείβεται όπως οι επιτροπές. Πρόκειται για εσωτερική αξιολόγηση των μελών του Κοινοβουλίου, κάτι σαν το «πόθεν έσχες» με περισσότερα λόγια.

Ταξινόμηση των απαντήσεων βάσει της πολιτικής γεωγραφίας. Ξεκινάμε από την

άκρα δεξιά πτέρυγα, όπου και οι βουλευτές του κόμματος της Χρυσής Αυγής. Απαιτούνται υπομονή, επιμονή και επιείκεια, διότι ως γνωστόν μία από τις μεγάλες αρετές της δημοκρατίας είναι η επιείκεια. Μέσος όρος βαθμολόγησης, άσ' τα να πάνε. Κεντρική ιδέα στις εκθέσεις της διακεκομμένης ζώνης της Βουλής, της και υποσαχάριας καλούμενης, ως ακολούθως: «Η δημοκρατία χρειάζεται για να δίνει την ευκαιρία στους εθνικιστές με τα καθαρά χέρια να φτύνουν τα λαμόγια!».

Περνάμε γρήγορα στην εύκρατη ζώνη της Κεντροδεξιάς για να μη μας έρθει καμιά αδέσποτη. Αλήθεια, τι θα απαντούσε ο μέσος βουλευτής ενός κόμματος σαν τη Νέα Δημοκρατία στο ερώτημα σε τι χρησιμεύει η δημοκρατία; Η απάντηση ότι είναι μία λέξη στην οποία εάν προστεθεί το επίθετο «νέα» παράγει τίτλο κόμματος δεν γίνεται δεκτή. Αντιθέτως,

γίνονται δεκτά πάσης φύσεως στερεότυπα, του τύπου, η δημοκρατία χρησιμεύει διότι δεν έχει αδιέξοδο, η δημοκρατία χρησιμεύει γιατί επιτρέπει την ελεύθερη έκφραση απόψεων,

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

ακόμη και την έκφραση σκέτη, χωρίς απόψεις. Κάποιοι υποθέτω θα προσπαθεί να θυμηθεί πώς τον έλεγαν αυτόν που συνήθιζε να αναφέρει ο Κωνσταντίνος Καραμανλής στις αγορεύσεις του. Δεν εννοώ τον Θουκυδίδη, βρε παιδιά, τον άλλον. Πώς τον είπες; Τοκβίλ, μπράβο, Τοκβίλ. Αχ, τι ωραία που ήταν τότε με τον Καραμανλή και τον Τοκβίλ. Δεν χρειάζονταν να ξέρεις σε τι χρησιμεύει η δημοκρατία. Σου έφτανε να ξέρεις σε τι χρησιμεύει ο Καραμανλής και τα υπόλοιπα έρχονταν από μόνα τους. Μέσος όρος βαθμολόγησης άσ' τα να πάνε, αλλά τι να κάνουμε.

Στα γραπτά του μικρού κόμ-

ματος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, επειδή χρειάζονται ειδική επεξεργασία, θα αναφερθούμε σε επόμενη συνεδρίαση. Βαθμολόγηση άσε καλύτερα, τα λέμε μια άλλη φορά. Περ-

νάμε απευθείας στο ΠΑΣΟΚ, στο κόμμα που κάποτε ήξερε να βγάζει δημοκρατικά διαμάντια, ακόμη και μέσα από τις στάχτες του Καντάφι ή του Σαντάμ. Τι ωραία που θα ήταν να ξυπνούσαμε μια μέρα και το «κάποτε» να ήταν «τώρα», να ξέραμε και πάλι πως δημοκρατία σημαίνει ο λαός στην εξουσία, δημοκρατία σημαίνει ο τρίτος δρόμος προς τον σοσιαλισμό, δημοκρατία σημαίνει πράσινη ανάπτυξη. Αντε όμως τώρα να τα πεις όλ' αυτά και να μην έχεις πού να κρυφτείς. Οχι, κύριε Βενιζέλε, το ξέρω πως είστε ο παράγων σταθερότητας, ο κατ' εξοχήν, το ξέρουμε όλοι πως χάρη σε εσάς υπάρχει η

Του Τάκη Θεοδωρόπουλου

κυβέρνηση, όμως δεν μπορείτε να γράψετε πενήντα σελίδες, σας παρακαλώ. Μέσος όρος βαθμολόγησης άσ' τα να πάνε.

Κύριε Κουβέλη, τι θα πει τι εννοώ «σε τι χρησιμεύει». Θέλετε να το διευκρινίσω, διότι συμφωνείτε ενώ διαφωνείτε με τον τρόπο που τίθεται το ερώτημα; Ή, μάλλον, διαφωνείτε εκ των υστέρων, αφού συμφωνήσατε κατ' αρχάς. Να λοιπόν σε τι χρησιμεύει η δημοκρατία. Είναι το πολίτευμα που σου δίνει το δικαίωμα να συμφωνήσεις διαφωνώντας και να διαφωνήσεις συμφωνώντας.

«Η δημοκρατία δεν χρησιμεύει μόνον στο Κοινοβούλιο. Η δημοκρατία χρησιμεύει στους δρόμους και στις πλατείες, στις εθνικές οδούς και στα λιμάνια. Οπου κοινωνικός αγώνας και κρίση της δημοκρατίας». Οπως θα αντελήφθητε, αγαπητοί, περάσαμε ήδη στην περιοχή του Συνασπισμού της Ριζοσπαστικής Αριστεράς, όπου καλόν θα ήτο να μην εκ-

φέρονταν βιαστική κρίση ως προς τις απόψεις τους, διότι αυτοί, ως γνωστόν, δεν αστειεύονται. Ετσι και σε πιάσουν να διαφωνείς, αμέσως σε κολλάνε στον τοίχο για φασίστα και άντε μετά να ξεμπλέξεις με το ιδεολογικό ΣΔΟΕ του Μηλιού και των νοσταλγών του Μάο. Μέσος όρος βαθμολόγησης, δεν έχει σημασία.

Και τώρα το ιστορικό, το τιμημένο, το ηρωικό, το ΚΚΕ. «Η δημοκρατία χρησιμεύει γιατί σου δίνει τα μέσα για να αντατρέψεις». Βαθμός εξαιρετικός. Καλώς ή κακώς, αυτοί είναι οι μόνοι που ξέρουν με σαφήνεια σε τι χρησιμεύει η δημοκρατία. Συνεπείς στις αρχές τους, με σταθερό προσανατολισμό και πίστη, προπαντός πίστη.

Συμπέρασμα θλιβερόν: αν δεν ξέρεις σε τι χρησιμεύει η δημοκρατία, σημαίνει ότι δεν ξέρεις ποια είναι η σημασία της λέξης δημοκρατία. Και όπως έλεγε ο Γκέμπελς, «όταν οι λέξεις χάσουν τη σημασία τους, θα έχει έρθει η δική μας ώρα».

Η ΑΥΓΗ

Εικόνες από το μέλλον

Πάικος Βασίλης

Δηλαδή τι περίμενε ο Τσίπρας; Ότι θα τον υποδέχονταν με ανοιχτές αγκάλες; Ότι θα του έστρωναν με ροδοπέταλα τον δρόμο προς την εξουσία; Ότι θα τηρούσαν ίσως αυστηρή ουδετερότητα απέναντι σ' εκείνον και τους αντιπάλους του; Ή μήπως ότι θα τον αντιπολιτεύονταν μεν, αλλά με μέσα καθαρά και με συμπεριφορά καθωσπρέπει;

Αν περίμενε κάτι απ' όλα αυτά είναι, προφανώς, πολύ μακριά νυχτωμένος. Τέτοια θα δει. Τέτοια και χειρότερα. Πολύ - πολύ χειρότερα...

Εμ βέβαια, όταν από το πρωί ως το βράδυ τα βάζει με τους μεγαλοεπιχειρηματίες - μεγαλοεκδότες - μεγαλοκαναλάρχες. Όταν καταγγέλλει τις κυβερνήσεις που τους χαρίζονται. Όταν κάνει θέμα τις ψηφιακές «δυσκολίες» τους. Όταν ξεσηκώνει τον κόσμο για τα χρυσωρυχεία, για τους αυτοκινητοδρόμους, για τα περιέργα δάνεια, για τα φορολογικά των πλοιοκτητών και για τις εν γένει φοροαπαλλαγές των «μεγάλων». Όταν αποτολμά κριτική για τον τρόπο που πολιτεύονται τα κανάλια και οι εφημερίδες τους. Και, πάνω απ' όλα, όταν ξέρουν πως το πάρτι τελειώνει έτσι κι αν έβει ο ΣΥΡΙΖΑ στην εξουσία. Τι θα έπρεπε να περιμένει; Άνθρωποι είναι κι εκείνοι. Κινδυνεύουν και το ξέρουν. Και αμύνονται όπως μπορούν, με όλα τα μέσα. Και για την ώρα, κι αν έχουν στα χέρια τους μέσα...

Την περασμένη Κυριακή η δημοσιογραφική ναυαρχίδα του γνωστού συγκροτήματος έκλεινε το κύριο άρθρο της αποθησαυρίζοντας ψήγματα λαϊκής σοφίας. «Εκεί που κρεμούσαν οι κλέφτες τ' άρματα, δεν θα κρεμάσουν οι γύφτοι τα νταούλια» έγραφε. Όπου, προφανώς «κλέφτες» είναι οι σημερινοί και οι παλαιότεροι πολιτικοί διαχειριστές (όχι, προς Θεού, δεν κυριολεκτούσε ο εκδότης) και «γύφτοι» ο Τσίπρας και η παρέα του. Που έχουν την αναίδεια (ναι, η «αναίδεια» φιγουράριζε στον τίτλο του κυρίου άρθρου) να θέλουν να

πάρουν τη θέση τους.

Ενώ ο κεντρικός αρθρογράφος της εφημερίδας, στο ίδιο φύλλο, αναρωτιόταν πώς τολμάει ο Τσίπρας να τα βάζει στη Βουλή «με έναν απόφοιτο του Χάρβαρντ και με έναν καθηγητή του Συνταγματικού Δικαίου». Πολύ σωστά, με ένα απλό πτυχίο Πολυτεχνείου, που πάει ξυπόλητος για το Μαξίμου; Βλέπεις, λάθος νομίζαμε τόσα χρόνια πως ο Κωνσταντίνος Καραμανλής, με ένα απλό πτυχίο Νομικής κυβέρνησε για 14 χρόνια τη χώρα ως πρωθυπουργός και για 10 χρόνια ως Πρόεδρος της Δημοκρατίας. Μάλλον είχε βγάλει το Χάρβαρντ, ή ίσως ήταν καθηγητής του Συνταγματικού Δικαίου, και δεν το ξέραμε...

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ

Τα όσα δήλωσε η Ανγκελα Μέρκελ μετά τη χθεσινή συνάντησή της με τον Αντώνη Σαμαρά συνιστούν ανατροπή του κλίματος αβεβαιότητας που δημιουργούσε επιμελώς εδώ και ημέρες η γραφειοκρατία των Βρυξελλών: η καγκελάριας δεσμεύθηκε ότι η Γερμανία θα τηρήσει τις υποσχέσεις της, σε ό,τι αφορά την ελάφρυνση του ελληνικού χρέους, αποδεχόμενη ότι σημειώθηκε σημαντική πρόοδος στη δημοσιονομική κατάσταση της χώρας μας.

Ιδιαίτερα αποκαλυπτική της μεταστροφής της γερμανικής πλευράς ήταν η φράση - μήνυμα της κυρίας Μέρκελ προς την τριόικα. «Πρέπει να βλέπουμε το ποτήρι μισογεμάτο», είπε και πρόσθεσε ότι δεν πρέπει οι υπολογισμοί για την πορεία της οικονομίας να γίνονται με βάση τα χειρότερα δυνατά σεναρία - όπως ακριβώς πράττουν ως τώρα οι εκπρόσωποι των δανειστών δυσκολεύοντας την επίτευξη συμφωνίας με την κυβέρνηση. Είναι προφανές ότι για πρώτη φορά η

γερμανική πλευρά δείχνει έτοιμη για μία πιο «πολιτική» διαπραγμάτευση, από την οποία μόνον κέρδη μπορεί να προσδοκά η Ελλάδα.

Η εξέλιξη αυτή είναι αυτονόητα σημαντική τόσο στο οικονομικό όσο και στο πολιτικό πεδίο, ειδικά αν συνδυαστεί με τη δήλωση Σαμαρά ότι η Ελλάδα δεν πρόκειται να χρειαστεί νέο Μνημόνιο, άρα δεν πρόκειται να πάρει και νέα μέτρα: για πρώτη φορά γίνεται ορατή η έξοδος από το περιβάλλον τούνελ της ύφεσης.

Δεν χρειάζονται βεβαίως άκαιροι πανηγυρισμοί: η δήλωση στήριξης από την πλευρά της κυρίας Μέρκελ δεν αρκεί για να αλλάξει την κατάσταση στην ελληνική κοινωνία του ενάμισι εκατομμυρίου ανέργων. Ωστόσο - και εφόσον τα λόγια γίνουν πράξη - θα βρεθούμε μπροστά στη μεγάλη στροφή προς την ανάπτυξη. Μία εξέλιξη που θα απελευθερώσει τις δυνάμεις της ελληνικής οικονομίας και θα δικαιώσει τις μεγάλες θυσίες των πολιτών!